

Stationens historie

Jane Bækkel Møller, 2017

Da man opførte en station i Bramming, forberedte man et trafikknudepunkt, med forbindelser i både øst og vest. Stationen var med til at skabe liv i det øde område, hvor der kun lå en gammel kro. Rundt om jernbanen voksede efterhånden en by. Togdriften gav byens borgere nye muligheder for at komme rundt i landet, og for nye borgere at komme til.

Stationen i Bramming. Årstal ukendt. Foto: Bramming Egnsmuseum.

Forbindelsen mellem Lunderskov og Esbjerg, var den første forbindelse der gjorde det muligt for Bramming at få sin egen station. Strækningen blev etableret i 1874.

Stationsbygningen er tegnet af arkitekt Thomas Arboe. Han tegnede en stationsbygning lavet i mursten, pga. jernbanens betydning. Til sammenligning blev den nye stationsbygning i Esbjerg lavet i træ. Her forventede ingen, at der ville komme en by.

Stationen blev et trafikknudepunkt, da banen i 1875 blev ført syd mod Ribe. I 1887 åbnede en bane fra Ribe mod Hviding og senere mod Tønder og videre til Tyskland. Det betød, at de øst og vest kørende tog mødtes med de syd kørende tog. Der blev yderligere etableret en forbindelse fra Bramming mod nord til Grindsted, og herfra videre mod Silkeborg i 1916.

Bramming Egnsmuseum

Billede af stationen, med perron på hver side. Foto: Bramming Egnsmuseum.

Efter 1889 resulterede trafikknudepunktet i en byudvikling omkring stationen. Der var nu mange mennesker omkring banen, der enten arbejdede eller passerede. Det var derfor oplagt, at de ansatte og diverse forretningsfolk slog sig ned omkring banen.

Banedriften startede stille ud med 3 daglige tog i hver retning. I 1895 kan man se på køreplanerne, at man var nået op på 5 tog i hver retning. Det fremgår også, at en tur fra Bramming til Fredericia tog mindst et par timer.

En gruppe rejsende på Bramming banegård. Årstal ukendt. Foto: Bramming Egnsmuseum

Nye tider

Selve stationsbygningen var i mange år et aktivt samlingspunkt for de mange mennesker som dagligt kom forbi. Det var en arbejdsplads for et stort antal DSB personale. De rejsende kunne benytte sig af ventesalen, benytte sig af

Bramming Egnsmuseum

billetsalget, købe forsyninger i kiosken eller købe mad og kaffe i restauranten.

Ligeså hurtigt jernbanen blev et aktivt knudepunkt, ligeså hurtigt forsvandt det igen. Efter år 2000 lukkede de fleste faciliteter, og den bevaringsværdige bygning blev kun brugt som ventesal.

Gods og post, som førhen var afhængige af jernbanen, blev nu transporteret i lastbiler.

Personale ved stationen, som engang bestod af omkring 50 mennesker, er alle væk. Signaltårnet er ikke længere i funktion, da man nu fjernstyrer trafikken fra Esbjerg.

I mange år var Brammings borgere og lokalerådet bange for, at stationsbygningen var truet af forfald, pga. manglende brug og vedligeholdelse. Man kom derfor med en række idéer for, hvad man kunne bruge bygningen til. De kom op med i alt 9 idéer: Værested for kronisk syge eller fysisk psykisk handicappede. Café og butik. Værksteder. Bed and breakfast på banegårdens første sal. Borgerservice på Bramming station.

Turistinformation på stationen. Samlingssted for unge studerende med netcafé. Udstillingslokale til lokale kunststillinger. Koncerter i ventesal eller café.

Men den 1/9 2017 åbnede der en ny café, så man igen kan få et måltid og lidt forfriskninger, inden man skal ud på sin rejse.

Derudover har Kraftcenteret i Esbjerg en afdeling med samme formål som afdelingen i Esbjerg på banegården i Bramming. Her bliver der arrangeret sociale aktiviteter, for folk der har behov for en at snakke med.

Navnet Bramming

Navnet Bramming går flere århundrede tilbage. Navnet Bramminge blev indført som et resultat af den nye jernbaneforbindelse. Det siges, at mange sjællandske konduktører, havde svært ved at "synges" navnet Bramming, når de gik gennem toget og annoncerede den næste station. I 1967 bestemte det statslige navneudvalg sig for, at byen officielt skulle hedde Bramming. I dag kan man stadig støde på det gamle Bramminge, hos Bramminge Apotek.

Kilder

Andersen, Aksel: *Bramming Station*. Lokal-Årbogen 1989 s. 38-41

Hegn, Stig: *Brammingbogen – en samling skitser fra byens første årtier*. Forlaget Bramming 2011

Koman-Mejer, Kaj Emil: *Bramming banegård, en bygning gennem mere end 140 år*. Lokal-Årbogen 2015 s. 59-60

Museumssag 194 på Bramming Egnsmuseum